

Bujdosó költemény

Olyan időket élünk, amikor gyakorta az írói, költői művek is bujdokolni kényszerülnek, vagy a nyelvinkvizítorok száján-tollán: illegalitásba vonulnak, szamizdatnak. Ezt azonban nem demszkiék találták ki, elég, ha a Végvári-versekre, Márai Sándor Halotti Beszédére gondolunk, melyekkel „add- tovább-postával” tartottuk egymásban a lelket, amikor a part szakadt. Ilyen az „Üzenet haza” is, melyet úgy 1950 táján P. Nádor Ferenc akkortájt Endrődön káplánkodott kegyes-rendi atya juttatott szemtávolságba Mindszenty és Apor verseimért, hogy tudtával Mécs László műve, hogy négy évtized múltán igazi alkotójára találjon a bujdosó költemény. Czegei gróf Wass Albertra (Válaszút, 1908-USA 1994) az Erdélyi Szépmíves Céh egyik legifjabb tagjára, aki matuzsálemi korban, az Újvilágban tért teremtőjéhez, olyan műveket hagyván hátra, mint a Farkasverem, Mire a fák megnőnek, A kastély árnyékában, Csaba, Kasza és kard, A fultinelli boszorkány, és a számos más jeles alkotások. Magyar lapokat szerkesztett, USA-egyetemen tanított, aranyozta nemzetünk nevét, s egyik fia (a sok közül) például az Irak elleni háborúban az USA-ARMY egyik négycsillagos vezénylő tábornoka volt. Verse ma is, Endrődön is időszerű.

Közreadja: Tímár Máté

Megjelent: Városunk 1996. február. 10. p. Irodalmi oldal